

σπῶμεν τὸν ἐξῆς ἐπίλογον, ἐξ οὗ φαίνεται πῶς ἡ ποίησις συνδέεται τῇ θρησκείᾳ :

«Πόσον λαμπροτέραν, πόσον εὐτυχεστέραν, πόσον πλέον εὐέλπιδα κατέστησεν εἰς πλείστους ἐξ ἡμῶν τὴν ζωὴν ὁ Τέννυσων, διδάξας ἡμᾶς διὰ τῆς ποιήσεώς του, ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμούς μας εἰς τὸ ἀληθές καὶ τὸ ὄρατον, ἀνοίξας τὰ ὄτα μας εἰς τὴν φωνὴν τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς θαλάσσης, διεγείρας τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν πρὸς τὴν γλυκεῖαν φωνὴν τῶν ἀστέρων! Χιλιᾶδες πραγμάτων, πραγμάτων, εἰς τὰ ὅποια αἱ κοιναί, αἱ τραχεῖαι ἡμῶν ψυχαὶ οὐδέποτε θὰ πρόσεῖχον, εἰς τὰ ὅποια δὲν θὰ ἴδυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν τὴν σφραγίδα, ἣν ἔθηκεν ἐπ' αὐτῶν ὁ Θεός. Ὁ Τέννυσων, ὅπως καὶ ἄλλοι μεγάλοι ποιηταί, μᾶς ἔμαθε νὰ θυμαζώμεν καὶ νὰ ἀγαπῶμεν».

— Ὁ ἄρτι ἀποθανὼν καθηγητὴς τῆς θεολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Ἰέννης Lipsius κατέλειπεν ἐνδιαιρούμενος βιβλιοθήκην, πλουσίαν ἐκ σπανίων βιβλίων καὶ συλλογῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων. Διέταξε δὲ διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ ὅπως ἡ βιβλιοθήκη πωληθῇ πᾶσα ὁμοῦ εἰς μεγάλην τινα βιβλιοθήκην, μὴ διαμελισθῇ δέ.

— Τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ἐστεμμένου ποιητοῦ (poètes-lauréats) εἶχον πρὸ τοῦ Τέννυσων οἱ ἐξῆς ἄγγλοι ποιηταί: John Dryden, 1670· Thomas Shadwell, 1688· Nahum Tate, 1692· Nicholas Rowe, 1715· Laurence Emsden, 1718· Colley Cibber, 1730· William Whitehead, 1757· Thomas Warton, 1783· Henry James Pye, 1790· Robert Southey, 1813· William Wordsworth, 1844.

Περὶ τοῦ διαδεξιμένου τὴν ἐπωνυμίαν ἐστεμμένου ποιητοῦ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Τέννυσων οὐδὲν ἔτι ὀριστικόν. Τὸ ζήτημα οὕτω ἐτέθη ἐπισήμως. Ὑπάρχουσιν οἱ φρονούντες μάλιστα ὅτι ἡ βασίλισσα θέλει καταργήσει τὴν τίτλον, ἄλλοι δὲ πιστεύουσιν ὅτι αὕτη θ' ἀπονεύμῃ αὐτὸν ποιητῇ τινι ἀνθρώπῳ τοῦ κόσμου (homme du monde), ὡς λέγομεν, ἐπὶ παραδείγματι τῷ σὶρ Θεοδώρῳ Martin Τρεῖς ποιηταί, οἵτινες ἐθεωροῦντο πρὸ τινων ἐτῶν ὅτι ἐπίσης θὰ τύχωσι τοῦ τίτλου, ὁ σὶρ Edwin Arnold, ὁ κ. Albert Austin καὶ ὁ κ. Lewis Morris ἀπόλεσαν ἕκτοτε πολὺ τῆς βιαιότητος αὐτῶν, ἰδαίνωσαν δὲ τὴν θέσιν αὐτῶν διὰ τῶν ποιημάτων, ἅτινα ἐδημοσίευσαν κατὰ τοῦ θανάτου ἄρτι μεγάλου αὐτῶν συναδέλφου. Ὁ δὲ William Morris, ὁ μόνος ἐπιζῶν ἄγγλος ἀληθῶς ποιητής, ἐστὶ ταυτοχρόνως ταρξίας κοινωνιστής.

— Οἱ κ.κ. Marek καὶ Despeaux ἔταξαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο σειρὰν πεντεκαίδεκα παραστάσεων ἐν τῷ ἐν Παρισίοις Ὡδεῖῳ τῶν κυριωτάτων ἔργων τοῦ Κορνηλίου καὶ τοῦ Μολιέρου. Τῶν παραστάσεων τούτων γενήσονται καὶ ἀντίστοιχοι διαλέξεις. Ὁ μὲν Φραγκίσκος Sarcy ἀνεδείκνυτο πέντε διαλέξεις περὶ ἔργων τοῦ Κορνηλίου, ὁ δὲ Larroumet δέκα περὶ τῶν ἔργων τοῦ Μολιέρου.

— Ἡ ἐπετηρὶς τῆς ἀρίστεως τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου εἰς Ἀμερικὴν προύκειτο νὰ ἐρτασθῇ τῇ προπαρελθούσῃ ἐβδομαδίᾳ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ διὰ λιτανείας, ἀποτελεσθησομένης ἐξ εἰκοσι χιλιάδων νέων καὶ νεανίδων καὶ περιελευσμένης

τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, καὶ διὰ τεραστίου πυροτεχνήματος παριστῶντος τοὺς καταρράκτας τοῦ Νιαγάρα.

— Τὰ γερμανικὰ δικαστήρια ἐτιμώρησαν αὐστηρῶς πολυαριθμούς ὁδοντοῦατρούς, οἵτινες ἀντεποιούντο τοῦ τίτλου τοῦ διδάκτορος, ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῶν διπλωμάτων, ἅτινα ἀπενεμήθησαν αὐτοῖς ἐν Ἀμερικῇ. Τὰ μόνα διπλώματα διδάκτορος, ἃ περ ἀναγνωρίζονται ἐν Γερμανίᾳ, εἰσὶ τὰ τῆς φιλοσοφίας, τῆς θεολογίας, τῆς νομικῆς καὶ τῆς ἱατρικῆς.

— Πωλητὴς ἀρχαιοτήτων ἐν Σικάγῳ ἐκτίθησιν ὁρολόγιον μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ, κατασκευασθὲν τῷ 1670 ἐν Γενεύῃ διὰ τὸν ἄγγλον ποιητὴν Μίλτωνα. Αἱ ὥραι εἰσὶν ἀνάγλυφοι οὕτως ὥστε ὁ τυφλὸς ποιητὴς νὰ δύνηται ν' ἀνευρίσκῃ αὐτὰς διὰ τῆς ψαύσεως.

— Πληροφορούμεθα ὅτι ἀφικνεῖται τῇ ἐβδομαδί ταύτῃ ἐλληνικὸς θιάσος ὑπὸ τὸν κ. Δημ. Ἀλεξιάδην, διδάξων ἐν τῷ θεάτρῳ Βέρδην. Τῷ θιάσῳ τούτῳ συμπράξει ὁ κ. Ν. Λεκατσᾶς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ.

Ἐν τῇ κοινῇ συνεδρίᾳ τῶν δύο διοικητικῶν τῆς Ἐκκλησίας σωμάτων, γενομένη τῇ προχθὲς παρασκευῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἔληξεν ἡ ἐπὶ τοῦ νέου κανονισμοῦ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς συζήτησις, ἣτις παρετάθη ἐπὶ τινι καιρὸν ἕνεκα τῆς ἐπικρατησάσης μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν δύο σωμάτων διχογνωμίας σχετικῶς πρὸς τὸ ἄρθρον περὶ ἐπόπτου τῶν σχολῶν. Δύο γυνῶμαι ἐπεκράτουν περὶ τοῦ διορισθησομένου ἐπόπτου τῶν ἀνὰ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐλληνικῶν σχολῶν.

Οἱ μὲν ἐφρόνουν ὅτι ὁ διορισθησόμενος δεόν νὰ ᾖ κληρικός, οἱ δὲ ὅτι καλὸν εἶνε ἡ ἐκλογὴ νὰ ἀφελῇ ἐλευθέρᾳ, ἀναλόγως δὲ τῶν προσόντων τῶν ἐκάστοτε προσώπων, νὰ διορισθῇ ἀδιακρίτως κληρικός ἢ λαϊκός. Ἐπὶ τέλους ὑπερίσχυεν ἡ γνώμη ὅτι ὁ διορισθησόμενος δεόν νὰ ᾖ κληρικός, οὕτω δὲ ἔληξεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νέου κανονισμοῦ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὅστις παραδίδεται προτεχῶς πρὸς ἐκτύπωσιν ἐν τῷ πατριαρχικῷ τυπογραφείῳ. Προσεχῶς τὰ δύο σώματα ἐπιληφθήσονται τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ κανονισμοῦ, ἐφ' οὗ πρὸς προμηνύεται μεγάλη συζήτησις.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τινων ἐβδομαδίων τὰ χρηματιστήρια τῆς Εὐρώπης διατελοῦσιν ἐν καχεκτικῇ καταστάσει, ἡ δὲ κερδοσκοπία δὲν τολμᾷ νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὀρίων τῆς ἐπιφυλακτικότητος, ὥστε ἡθελε νομίσει τις ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν νεκρὰν λεγομένην ἐποχὴν. Τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων ἀπώλεσε μέγα μέρος τοῦ θάρ-

ρους και τῆς πρωτοβουλίας αὐτοῦ, καὶ ἀφοῦ ἀνεβί-
δαε τὴν τιμὴν τῆς γαλλικῆς ῥάντ ὑπὲρ τὸ ἄρτιον,
κατελήφθη ὑπὸ τινος ἐνδοιασμοῦ, ἐβάνη δὲ εὐδιάθε-
τον ν' ἀπαλλαγῇ μέρους τοῦ βαρύνοντος αὐτὸ φορτίου,
ὅπερ ἐπῆξε τοὺς τολμηροὺς μὲν, ἀλλ' ἀδυνάτους κερ-
δοσκόπους. Ἡ πίσις αὕτη ἐγένετο ἐτι μᾶλλον ἐπαι-
σθητὴ κατὰ τὴν προλαβοῦσαν ἐκκαθάρισιν, καθ' ἣν,
μεθ' ὅλην τὴν ἀθροίναν τῶν χρημάτων τὸ δικαίωμα
τῆς μεταφορᾶς (report) ὑπερέβη τὰ συνήθη ὅρια· πολ-
λὰ δὲ χρεώγραφα καὶ μετοχαὶ ἐπλήρωσαν δικαίωμα
μεταφορᾶς 4 καὶ 5 τοῖς 0/0. Εἰς τὴν δυσχερείαν ταύ-
την προστεθῆναι καὶ ἡ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς
ἀπότομος ὑψώσις τοῦ τόκου τῆς προεξοφλήσεως ἀπὸ
2 εἰς 3 τοῖς 0/0, καὶ ὁ φόδος ἐτι μεγαλυνέρας ὑ-
ψώσεως, καθ' ὅσον ἐξηκολούθησεν ἡ ἐξαγωγή με-
γάλων ποσότητων χρυσοῦ διὰ λογαριασμοῦν τῶν
κυβερνήσεων Ρωσίας καὶ Αὐστρίας. Τὰ ἐκ μόνης
τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς ἐντὸς τριῶν ἐβδομάδων
ἀποδουρθέντα χρήματα ἀνῆλθον εἰς 2 1/2 ἑκατομμύρια
ἀγγλικῶν λίρ. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ ἐμπόριον ἥρξατο
κινούμενον καὶ νέαι ἀναλαμβάνονται ἐπιχειρήσεις,
αἱ ζητηθεῖσαι πιστώσεις ἐντὸς τῆς παρελθούσης δε-
καπενθημερίας ἀνῆλθον ἐν μόνῳ τῷ Λονδίνῳ εἰς 3,500
χιλιάδας λίρῶν. Πάντα ταῦτα ἀνέκοψαν τὴν ὁρμὴν
τῆς κερδοσκοπίας, ἡ ὁποία μὴ δυνηθεῖσα νὰ κρατή-
σῃ τὴν γαλλικὴν ῥάντ εἰς τὸ ὕψος, εἰς ὃ ἀσκόπως καὶ
ἐναντίον τοῦ συμφέροντος τῶν κεφαλαιούχων ὤθη-
σαν αὐτήν, ἠναγκάσθη νὰ ὀπισθοχωρήσῃ, διότι ὅχι
μόνον δὲν κατάρθωσε νὰ εὔρῃ ἀγοραστὰς ὑπεράνω
τοῦ ἄρτιου, ἀλλὰ καὶ ἠνάγκαζε πολλοὺς τῶν κατό-
χων νὰ ἐκποιήσωσι τοὺς τίτλους αὐτῶν, ἐπιφυλαδ-
σόμενοι ν' ἀγοράσωσιν αὐτοὺς εἰς χαμηλοτέρας τιμὰς.
Τὴν τύχην τῆς γαλλικῆς ῥάντ ἠκολούθησαν καὶ τὰ
τουρκικὰ χρεώγραφα, καθὼς καὶ αἱ μετοχαὶ τοῦ Σουεξ
καὶ τῶν πιστωτικῶν καταστημάτων. Ἡ ἀντιδρασίς
προσέβαλε καὶ τὰς ὁμολογίας τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ
αὐτῶν τῶν ἀμερικανικῶν σιδηροδρόμων.

Εἰς τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας προστεθῆσαν καὶ
αἱ κοινοβουλευτικαί, ἐκτραχυνόμεναι καθ' ἐκάστην
συνήτησιν ἐπὶ σπουδαίων ζητημάτων καὶ ἀπειλοῦ-
σαι ἐν μὲν Γερμανίᾳ διάλυσιν τοῦ κοινοβουλίου, ἐν
δὲ Γαλλίᾳ ἀνατροπὴν τοῦ παρόντος ὑπουργείου, τὸ
ὁποῖον διήλθε μὲν τὸν πρῶτον κίνδυνον, ὃν ἤγειρε
τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Carmaux, ἀλλ' ὑπολείπεται ἡ δυ-
σῆτησις τῆς γαλλοελβετικῆς ἐμπορικῆς συνθήκης,
καὶ πρὸ πάντων ὁ προὔπολογισμός, τοῦ ὁποίου αἱ
συνητήσεις προμηνύονται θυσελώδεις. Ἀλλὰ καὶ αἱ
μέλλουσαι δυστησίαι τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου
ἐπὶ τοῦ Ἰρλανδικοῦ ζητήματος, καθὼς καὶ τοῦ τῆς
Ἰταλίας ἐπὶ τοῦ προὔπολογισμοῦ καὶ τῆς οἰκονομι-
κῆς τοῦ βασιλείου καταστάσεως, δὲν φαίνονται ἀπλη-
λαγμέναι κινδύνων. Εὐτυχῶς πάντα τὰ ζητήματα
ταῦτα εἰδὶν ἐσωτερικά, καί, οὕτως εἰπεῖν, οἰκογε-
νειακά, κατ' οὐδὲν ἐπηρεάζοντα τὰς διεθνεῖς σχέ-
σεις, οὐδ' ἀπειλοῦντα κατ' ἐλάχιστον τὴν Εὐρωπαϊκὴν
εἰρήνην. Πιθανὸν νὰ περιστείλωσιν ἐπὶ τίνα καιρὸν
τὴν ὁρμὴν τῆς κερδοσκοπίας, ἀλλ' ἀπίθανον εἶναι νὰ
ἐπιφέρωσι σπουδαῖον ἐκπαισμόν καὶ χρηματιστικὰς
καταστροφάς, οἷαι ἐπέρχονται ἐν καιροῖς οἰκονομι-
κῶν καὶ ἐμπορικῶν κρίσεων, καὶ ἐν πολιτικαῖς περι-
πλοκαῖς, ἐν αἷς διακυβεύεται ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Τούναντίον δὲ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις παρίσταται
λίαν ἀνθηρά, ἡ δὲ γενικὴ εἰρήνη οὐδέποτε ἐθεωρήθη
τοσοῦτον ἐξησφαλισμένη, ὅσον νῦν. Τὸ ἡμέτερον
κράτος πρὸ πάντων διατελεῖ ἐν πληρεστάτῃ ἐσωτε-
ρικῇ καὶ ἐξωτερικῇ ἀσφαλείᾳ καὶ ἐν ἐπιζήλῳ αὐξάνει
οἰκονομικῇ χάρις εἰς τὴν περινοιαν τοῦ ἀνωτάτου
ἀρχοντος καὶ τὴν σύνεσιν τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ. Ἡ
κυβερνητικὴ μηχανὴ λειτουργεῖ ὁμαλῶς καὶ ἀπρο-
σκόπτως, τὸ δὲ ἔργον τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημε-
ρίας τῶν λαῶν τῆς αὐτοκρατορίας τελεῖται τοσοῦτον
ἀθρόνως, ὥστε δικαίως κινεῖ τὸν θαυμασμόν τοῦ
πεπολιτισμένου λεγομένου κόσμου, τὸν ὁποῖον συν-
ταράττουσι τὰ ἰσχυρότερα τῶν πολιτικῶν παθῶν,
καὶ ἀπειλοῦσι τὰ ὑπὸ διάφορα ὀνόματα καὶ ὑπὸ δια-
φόρους μορφὰς ἀναρχικὰ στοιχεῖα. Τὸ νομισματικὸν
ἡμῶν σύστημα σθηριζόμενον ἐπὶ τοῦ διμεταλλισμοῦ
θεωρεῖται τέλειον, καὶ μεταρρυθμίσεως ἀνεπίδεκτον.
Τὰ κυβερνητικὰ ἡμῶν χρεώγραφα θεωροῦνται σήμε-
ρον ἐκ τῶν ἀσφαλεστάτων ἐν Εὐρώπῃ, οὐδεμία δὲ
ἀμφιβολία ὅτι εὐρύτερον ἐπιφυλάσσεται εἰς αὐτὰ
μέλλον.

Οἱ ἐκ τοῦ παραχοῦμα κερδοσκόποι καὶ οἱ παῖκται
τῶν χρηματιστηρίων ἐνδεχόμενον νὰ ὑψίστανται ζη-
μίας ἐκ τῶν ἐνεκα διαφόρων λόγων ἐπερχομένων με-
ταβολῶν καὶ διακυμάνσεων τῶν τιμῶν, ἀλλ' οἱ πραγ-
ματικοὶ κάτοχοι δύνανται ν' ἀνενίζωσι μετὰ θάρρους
καὶ πεποιθήσεως εἰς τὸ μέλλον. Χωρὶς ν' ἀνατρέξω-
μεν εἰς μακροθυμίας καιροὺς παραθέτομεν τὸν
συγκριτικὸν πίνακα τῶν τελευταίων δώδεκα μηνῶν,
ἐξ οὗ καταδεύονται ἡ γενομένη θαυμασία πρόοδος.
Κατὰ τὸ τέλος Ὀκτωβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους
(ε. ν.) ἡ σειρά Α' τοῦ Γενικοῦ Χρέους ἐτιμᾶτο ἐν
Ἀγγλίᾳ 41 1/4, ἐνφ' ὧς κατὰ τὸ τέλος τοῦ λήξαντος Ὀ-
κτωβρίου ἐτιμᾶτο 54 3/4. Ἡ σειρά Β' ἐτιμᾶτο 21 1/2
καὶ ἦδη τιμᾶται 31. Ἡ σειρά Γ' ἐτιμᾶτο 17 3/8 καὶ
ἦδη τιμᾶται 22 1/2. Ἡ σειρά Δ' ἐτιμᾶτο ἐπίσης 17 3/8
καὶ ἦδη τιμᾶται 21,87 1/2. Παραλείπομεν τὰς ὁμολο-
γίας τῶν Σιδηροδρόμων, τὰς μετοχὰς τοῦ Μονοπώ-
λειου καὶ ἄλλα χρεώγραφα καὶ δάνεια, τὰ ὁποῖα ἐντὸς
τοῦ ἔτους ἔσχον ἀνάλωτον ἢ καὶ μείζονα ἀνατίμη-
σιν. Ἡ πρόοδος αὕτη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ πρόσ-
καιρος, ὥστε νὰ ὑπόκνται εἰς ὑποτροπιάσιν, ἀλλ'
εἶνε ἀξία, πραγματικὴ, σθηριζομένη εἰς τὴν ἀναν-
τίρητον ἀσφάλειαν τῶν τόκων καὶ τῶν χρεολυ-
σίων καὶ εἰς τὴν προϊούσαν αὐξάνσιν τῶν εἰς
τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ὀριζόμενων προσόδων, ἐπιτρε-
πόντων νὰ ἐλπίζωμεν εἰς μέλλουσαν αὐξάνσιν τοῦ
τόκου.

Τὸ ἐκ 2 1/2 ἑκατομμυρίων λίρῶν νέον κυβερνητι-
κὸν δάνειον λέγεται ὅτι ἔλαβε χάρις τὴν αὐτοκρατο-
ρικὴν ἐπικύρωσιν, ἐκ τούτου δὲ ἐπεκράτει χάρις ἰκανὴ
ζωηρότης ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, αἱ δὲ τιμαὶ τῶν
χρεωγράφων, αἱ ὁποῖαι καθ' ὅλην τὴν δεκαπενθημε-
ρίαν ἐξηκολούθουν καταπίπτουσαι, ἐβελτίωθησαν
ἐπαισθητῶς. Ἡ τιμὴ εἰς ἣν ἐκδοθήσεται τὸ δάνειον
τοῦτο δὲν εἶναι εἰσέτι γνωστὴ.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

Ὁ ἐπιθεὺς ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινούπολις-Πάρις

Τυποθησαυρεῖον ΝΕΟΛΟΓΟΥ.